

NOVA MVZIKA

DVOMESEČNIK ZA VOKALNO IN INSTRUMENTALNO GLASBO

LETNIK I., ŠTEV. 6.
VREJA
EMIL ADAMIČ.
ZDAJA IN ZALAGA
GLASBENA
MATICA"
V Ljubljani.

JUSTIN 27.

NOVE MUZIKE

Emil Adamič: Uvod. — Anton Balatka: In memoriam Leoša Janáčka. — Karol Mahkota: Pevski zbor ljubljanske Glasbene Matice na Poljskem.

«Nova Muzika» zaključuje s pričujočim božičnim zvezkom svoje prvo leto, ki pa ni, česar so se nekateri bali, drugi veselili, tudi zadnje leto. Brezprimerni požrtvovalnosti založnice Glasbene Matice, nesebičnemu njenemu idealizmu in njeni veliki ljubezni do domače glasbe se mora «Nova Muzika» zahvaliti za svoje nadaljnje življenje. Uredništvo je mislilo, da bodo «Novo Muziko» podpirali vsi, ki bi jim moral biti njen obstoj in razvoj pri srcu, a mu je na žalost stalo le majhno število dobrih, iskrenih ljudi z nasveti in z dejanskim sodelovanjem zvesto ob strani. Vsem tem se zahvaljuje. Skušalo je storiti vse, kar je bilo sicer njegova dolžnost, da pridobi svojemu listu kar največ ugleda in prijateljev, toda zaveda se prav dobro, da bo moralo storiti še več, da ustreže vsem željam, ki bodo v skladu s smernicami «Nove Muzike». Te ostanejo tudi naprej iste, kakor jih je označilo uredništvo v svoji prvi letošnji številki.

Pri literarni prilogi je sodelovalo v tem prvem letu že 19 piscev s članki, glasbenimi referati, ocenami, pri «Novi Muziki» in njeni prilogi «Mali Novi Muziki» pa 42 slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih in čeških komponistov. To je uspeh, ki ga ne more zabeležiti noben drugi slovenski glasbeni list, je pa tudi dokaz, da je «Nova Muzika» nujno potrebna, ker bi ostala vsa ta glasbena dela nezapisana, ali pa bi bila spričo blaznohitrega tempa v novem sodobnem glasbenem ustvarjanju že davno zastarela, preden bi jih kdo založil. — «Nova Muzika» pa mora dalje skrbeti tudi za naš glasbeni naraščaj, kajti bodočnost je njegova. Zato objavlja v tej svoji božični številki dela mlajših in najmlajših, da ne izgube poguma in da bodo zvedeli, kaj jim bo javnost prerokovala za njih bodoče glasbeno delovanje.

Z najlepšimi nadami stopa «Nova Muzika» v svoje drugo leto, dobro vedoč, da si vse novo le polagoma krči pot. Kakor doslej bo «Nova Muzika» tudi odslej najbolj posvečala pažnjo samosplovom, klavirju, vijolini, komornim delom in tu pa tam tudi zborom. V «Mali Novi Muziki» bo objavljala laže umljiva, začetnikom dostopna dela za šolo in dom, v nekoliko skrajšani literarni prilogi pa informativne članke, ocene, notice, itd.

Celoletna naročnina, 100 dinarjev za šest zvezkov, ostane ista, ko je bila letos. Uredništvo znova apelira na vse glasboljubeče ljudi, da list podpro s svojim sodelovanjem, z nasveti, z naročanjem in tudi s plačevanjem naročnine. Od zadnjega je odvisno življenje vsakega lista, torej tudi «Nove Muzike».

Emil Adamič.

Anton Balatka:

In memoriam Leoša Janáčka¹

V nedeljo 12. avgusta 1928. je zadela težka in nenadomestljiva izguba ne samo češko, temveč tudi slovansko in evropsko glasbo. Odšel je v neznano eden izmed najzanimivejših in najboljših borcev in delavcev sodobne glasbe. Na letovišču Hukvaldy (Morava) je po kratki hitri pljučnici nenadno preminil dr. Leoš Janáček v starosti 74 let.

Čudna usoda šele v visoki starosti priznanega mojstra in njegova nagla zmaga na evropskem kulturnem forumu frapantno spominja na analogni primer laškega dramatika Luigi Pirandella. Pri obeh slična usoda: dolgoletna, intenzivna tvorba, ki jo je širša javnost komaj registrirala in tako rekoč ob zatonu ali sklonu življenja nenadni, fantastični uspeh ne samo v domovini, temveč tudi v Evropi in vsem svetu. In pri obeh se ne zapazi v njihju delih nikaka trpkost vsled dolgoletnega neprižnanja omalovaževanja, nasprotno — nov krepki zamah, druga mladost, podvojena nekompromisna tvorba, mladeniški elan pri belih lasih.

V čem leži nenadni uspeh in zmaga Janáčkovga dela? V novi vsebini in novem izrazu. To je treba poudariti, ker oboje redko — redkokdaj prihaja skupno. Ni samo to v Janáčkovi glasbi. V njegovi brezmejni vdanosti življenjski resnici, v njegovi enostavnosti (skoro «primitivnosti»), v absolutnem izločenju vsakršne spekulativnosti leži globoka moralna resnost in zmisel. Tako je njegovo delo vzorno in stoji visoko v današnjem času iskanj in kriz.

Vsebinsko Janáčkovih del napolnjuje kri in duša njegove rase, njegova glasba je neprestano trajajoča apoteoza zveneče duše naroda. Že v zgodnji mladosti, ko je s Fr. Bartošom nabiral narodne moravske pesmi, je instinktivno čutil in odkrival tajnosti ljudske duše, kakor se je v besedi, njeni kadenci, melodiji in v pesmi ter plesu njegovemu notranjemu posluhu razodevala. Iskal je naprej v teh studencih eno: življenje, tam, kjer najneposredneje govori. Notiral je klic ptiča, vprašanje dekleta, krik otroka, šumenje vode, fiksiral je melodijo in ritmiko govora v njegovih bogatih mnogostranskih izrazih samo zato, da bi se življenju in resnici čimbolj približal. Že samo to bi zadostovalo, da bi mu v znanstveni historiji zasiguralo na podlagi ogromnega materiala teh zapiskov mesto

uvaževanega muzikalnega folklorista. Za njega pa je vse to spoznanje bilo samo kašipot na cesti, ki naj bi mu razložila, kako življenje govori, kako se

† Leoš Janáček

v zvoku manifestira bodisi v žalosti, bolesti, obupu ali pa radosti, navdušenju, hrepeneju. Notiral je govorico ljudi, živali, stvari, iskal je v vsem prazvok.

Ta njegova neutešljiva želja poslušati tako rekoč tajnosti življenja in jih v tonih izražati, mu je diktirala nov izraz, še nerabljen, čist, pa v bistvu preprost, da bi se adekvatno družil z velikostjo in enostavnostjo idejne podlage njegovih del. Nič več patetičnega «leitmotiva» romantikov — jedro njegovega, skoro bi rekel realističnega izražanja, tvori mnogo bolj prožni element — drobní kratki motivček — «nápěvek». Vsaka scena (mislimo tu na njegove opere) ali pa stavek je zgrajen na takšnem napevku, ki se večinoma skoro primitivistično ponavlja v večjih ali manjših linijah. Ta «primanjkljaj» v kompoziciji je ravno središče in bistvo njegovega izraza in mu daje karakter genialne improvizacije. Janáček je bil bolj eksplozivni temperament, nego stilist. Njegova dela so bolj skicirana, nego mučno rojena in izcizelirana. O tem priča dejstvo njegove lahkotne tvorbe in množina njegovih del, med katerimi bo šele bodočnost strogo izbirala. To kar ostane, bodo dela visoke mojstrowske potence, kot n. pr. Jenufa, nekateri zbori, godalni kvartet in nekatere izmed krajših orkestralnih piès.

*

Leoš Janáček, častni doktor filozofije Masarykove univerze v Brnu (tudi član pruske akademije, katera mu je kot visoko odlikovanje svoje članstvo podelila [po Pavlu Šafaříku] kot prvemu Čehu po mnogih letih — oficijelno počaščenje Nemčije) se je rodil 3. julija 1854. v Hukvaldeh na Moravi. Izšel je iz učiteljske rodbine, v kateri se je gojila glasba mnogo generacij. 1872. je bil pomožni učitelj na vzorni šoli pri učiteljski v Brnu. 1874. je odšel v Prago, kjer je v enem letu absolviral vse

tri letnike orglarske šole. Od leta 1875. je opetovano poučeval na učiteljski. Leta 1879. je študiral na konzervatoriju v Lipskem in pozneje še na Dunaju. Vrnil se je 1881. v Brno nazaj, ustanovil je privatno orglarsko šolo, ki je bila po prevratu spremenjena v državni konservatorij. Leta 1920. je bil imenovan za profesorja mojstrske šole tega konservatorija.

Tekom svojega dolgoletnega bivanja v Brnu je bil Janáček inicijator in duša vsega moravskega muzikalnega življenja, odgojil je celo vrsto odličnih glasbenikov komponistov in napisal vrsto teoretičnih del (n. pr. Harmonijo, interesantno vsled nove terminologije in razlage akordičnih kombinacij), založil in urejeval dolga leta strokovni list «Hudební listy» in se udeleževal tudi kot duhoviti beletrist s kratkimi feljtoni, esaji, katerih vsebino je seveda tvorila samo glasba in Janáčkovi novi, revolucionarni nazori in mnenja.

Glavni pomen in jedro Janáčkovega dela so brezdvomno njegove opere. V prvi vrsti «Jenufa», ki je prinesla staremu mojstru prvi uspeh (še-le 1916. v Pragi pod Kovařovičem izvajana, ker je prva premijera v Brnu 1908. šla mimo brez oglasa), od časa Smetane in Dvořaka še nezabeleženi v češki glasbeni zgodovini in je Janáčka, starca, postavila v prve vrste mladih evropskih glasbenih revolucionarjev. Sledili so «Izleti gospoda Broučka na mesec in XV. stoletje» (po novelah Svatopluka Čecha), «Katja Kabanova» (Ostrovskij), «Lisica zvitorepka» (nastopajo same živali), «Stvar Makropulos» (po istoimenski komediji Karla Čapka) in kot zadnja, na kateri je do svoje smrti še delal, «Zapiski iz mrtve hiše» (po Dostojevskem). V vsakem iz teh del prinaša popolnoma nov svet in ga obravnava s sebi lastno originalnostjo. Iz vokalnih kompozicij so najboljše pesmi in zbori na Bezručove tekste (Maryčka Magdonova. 70.000 in dr.). Ravno Bezruč s svojo globoko socialno noto je «ležal» Janáčku. Izmed orkestralnih del redkeje izvajanih zaslužijo pozornost simfonične pesnitve: «Večni evangelij», «Godčevo dete» in orkestrirani «Laški plesi» (narodni moravski plesi). Za godalni orkester je napisal «Suito». Za mali komorni orkester je zložil mnogo kompozicij kot n. pr. Simfonijeto, Concertino, Mladost (suíta).

V komorni glasbi se je poskusil v vijolinski sonati, dveh kvartetih in v vrsti manjših kompozicij za različne instrumente. Posebno mesto zavzema velika «Glagolska maša», originalni «Zapisnik izginulega» (za soli in spremljavo klavirja).²

Njegova tvorba je obsežna, vendar pa ne nikjer prazna ali senilna. V vsakem delu prinaša novo duhovito misel, mladeniško čvrsto koraka vedno v prvih vrstah in idejno prekaša najmlajše. Kako resno in globoko je pojmoval svoje delo, priča odgovor na žurnalistovo vprašanje, zakaj se je lotil Dostojevskega «Zapiskov iz mrtve hiše» kot libreta: «Lepo je pri tem, da nima opera nobenih glavnih junakov. Nje prednost in novost leži v kolektivizmu. Dalje se mi dopade, da v vsakem teh zločincev tiči 'božja iskra'...» Glavno je človek, bi rekli z Gorkijem in to je ravno največje v Janáčkovem delu.

¹ Materijal k pričujoči študiji je vzeta večinoma iz nekrologov dnevnih listov in strokovnih revij.

² V Ljubljani je bilo od Janáčkovih del izvajano: Jenufa (opera), Zapisnik izginulega (Knittl, Thierry, Balatka), Godalna suíta (Orkestralno društvo, dirigent Adamič), Kvartet (Zikovci).

Pevski zbor ljubljanske Glasbene Matiee na Poljskem

Izredni umetniški uspehi, katere je dosegel Matični zbor na svojih koncertih po Češkoslovaški, so rodili novo pot pevskega zbora, pot na Poljsko.

Predpriprave so se začele julija in avgusta 1928. in priznati moramo, da je bilo delo težje kakor prej pri predpripravah na Češkoslovaško, kjer so nam lajšali delo in zveze dolgoletni pismeni in koncertni stiki. Na Poljskem v splošnem smo bili Slovenci popolnoma neznan, edinole v Krakovem so se spominjali še izza avstrijskih časov na nekatere slovenske parlamentarce, predvsem na slovenska potnika naša, Antona Aškerca in Ivana Hribarja. A tudi Slovenci nismo mnogo vedeli o Poljakih. Zato je bilo v tem pogledu potrebno mnogo intenzivnega dela. Navezali so se stiki z glasbenimi in pevskega društvi v Krakovu, Katovicah, Poznanju in Varšavi (97 društev). Napisali so se razni članki o Slovencih za časopisje in pripravili informativni govori za radio. Posebna važnost pa se je polagala na osebne stike z vodilnimi pevskega in drugimi faktorji. V tem pogledu se je storilo res vse, kar je bilo v kratkem času dveh mesecev in posebno še v počitniški dobi (avgust, september) možno.

To se nam je sijajno posrečilo in največ zaslug pri tem ima neutrudljivi univerzitetni profesor dr. Fran Ilič, ki je najbolj znan Slovenec na Poljskem. Za našo pot in koncerte smo zainteresirali v prvi vrsti poljsko časopisje, ki nam je šlo izredno na roko in napisalo tekom par dni našega tamošnjega bivanja preko 4000 tiskanih vrst raznihotic, člankov in kritik. Pri predpripravah so sodelovala poljska pevska društva, njihove mogočne Zveze in požrtvovalni funkcionarji, dalje razna druga kulturna društva in tudi posamezni odlični državni in politični predstavniki. Skratka, posrečilo se nam je, zainteresirati najmerodajnejše kroge na Poljskem in uspeh ni izostal.

Zbor sam je pričel z delom deloma takoj po prihodu s Češkoslovaške, deloma pa v drugi polovici avgusta. Naštudirati je moral par novih zborov, zaradi spremembe programa, predvsem pa je bilo potrebno zgošiti zbor, saj se je moralo število udeležencev iz denarnih razlogov nekoliko zmanjšati. Nastopalo je 72 članic in članov.

Za vse koncerte je veljal sledeči program:

I.

Jacobus Gallus-Carniolus (1550—1591):

- 1.) Musica, noster amor. Šesteroglasni madrigal.
- 2.) Ave Maria. Osmeroglasno v dveh zborih.
- 3.) Laus et perennis gloria. Osmeroglasno v dveh zborih.

Anton Lajovic (*1878):

- 4.) Bolest kovač. Peteroglasno.
- 5.) Lan. Četveroglasno.
- 6.) Napitnica. Peteroglasno.

II.

Jakov Gotovac (*1895):

- 7.) Jadovanka za teletom. Osmeroglasno.

Josip Slavenski (*1896):

- 8.) Molitva dobrim očima. Četvero- do osmeroglasno.

Anton Lajovic (*1878):

- 9.) Zeleni Jurij. Četvero- do šesteroglasno.

Emil Adamič (*1877):

- 10.) Igra na nebu. Šestero- do sedmeroglasno.
- 11.) Mlad junak. Četveroglasno.

III.

Poljudne narodne pesmi:

Stanko Premrl:

- 12.) Zdravica. Četveroglasno.

St. St. Mokranjac (1855—1914):

- 13.) VIII. rukovet srpskih narodnih pesama. (Narodne pesme sa Kosova.)

Anton Schwab:

- 14.) Zdrava Marija.

Hace (narodna):

- 15.) Čergo moja Čergice.

Andel (narodna):

- 16.) Igra kolo.

Hubad (narodne):

- 17.) Je pa davi slanica pala.

- 18.) Gor čez jezero.

- 19.) Miška.

- 20.) Škrjanček.

Koncertom na Poljskem se je pridružil še koncert v češki Moravski Ostravi, tako da so se vršili koncerti v sledečem redu:

v ponedeljek dne 1. oktobra v Moravski Ostravi,

v torek dne 2. oktobra v Krakovu,

v četrtek dne 4. oktobra v Katowicah,

v petek dne 5. oktobra v Poznanju,

v nedeljo dne 7. oktobra v Warszawu,

v torek dne 9. oktobra v Czenstochowu.

Glasbena Matica je izdala za vse te koncerte lično programno knjižico z bakrotiski portretov na sporedu zastopanih avtorjev, dirigenta Hubada in zbora. V knjižici so bili priobčeni razni zgodovinski podatki ter slovensko in poljsko besedilo petih zborov.

Par vtisov s pota:

Ljubljano so zapustili Matičarji v nedeljo dne 30. septembra opoldne. V Celju, Mariboru in na Dunaju so jih pozdravljali prijatelji in zgodaj zjutraj v ponedeljek 1. oktobra so bili topla sprejeti v Moravski Ostravi, kjer se je vršil še isti večer v Narodnem Divadlu koncert.

Drugo jutro jih je že odpeljal vlak na Poljsko in popoldne ob 3. uri jim je v pozdrav zaigrala vojaška godba 20. poljskega pehotnega polka državno himno. Navdušeni govori, pot v mesto, kratek odmor in priprava za koncert. Ob 8. uri zvečer pa se je že glasila slovenska pesem z odra izredno akustične dvorane Starega Teatra. Slovensko pesem je sprejemal radio in postaje Krakow, Katowice, Poznan in Warszawa so jo hkratu oddajale v širni svet. Samo na Poljskem je ta večer sprejemalo in oddajalo našo pesem preko 200.000 aparatov. In drugod? Uspeh koncerta je bil sijajen in došla so vabila za koncertiranje iz raznih krajev, predvsem iz daljne Wilne. Naslednji dan ogled mesta in

bližnje Wieliczke, v četrtek 4. oktobra že v Katowicach. Ob splošni pozornosti se je vršil tudi tu koncert v Mestnem teatru in Matičarji so doživeli počastitev, da je za njihov sprejem komponiral direktor Stojanski pozdravni zbor, katerega je katoviško pevsko društvo «Echo» zapelo na odru pred koncertom.

Po koncertu noč v vlaku in krasno jesensko jutro, vse v zlatem solncu, nas je pozdravilo v Poznanju — na sedežu Slovanske Pevske Zveze. Kolike pozornosti so bili deležni Matičarji v Poznanju! Za vse to zahvala na večernem koncertu dne 5. oktobra v slavnostni dvorani univerze, ki je izredno uspel.

Zopet vožnja po nepreglednih poljskih ravninah in v soboto dne 6. oktobra zvečer ob 10. uri nas je kaj toplo sprejela v svojo sredo srce poljske zemlje — Warszawa. Veliko mesto s še večjim prometom, prevažen kulturni center, ki veže vzhod z zapadom. Matičarji so v nedeljo dne 7. oktobra zjutraj ob 10. uri peli slovensko mašo v katedrali Odrešenikovi, kjer je bilo zbranih nad 5000 vernikov. Pa tudi na trgu pred katedralo je bilo vse črno ljudi, ki niso mogli v cerkev. Slovensko petje je izredno ugajalo in neki varšavski list je zaključil svoje poročilo o maši: «Slovenci so s svojim petjem v katedrali v naskoku zavzeli Warszawa. Koncert se je vršil popoldne ob 5. uri v polni dvorni Filharmonije in se s ponavljanji zavlekel do pol 6. ure. Občinstvo kar ni hotelo iz dvorane. Zatem je zapela Matica par zborov pri recepciji na našem poslaništvu, kjer so bili zbrani poslaniki raznih velesil. Drugi dan, v ponedeljek 8. oktobra, ogled mesta in poklonitev nesmrtnemu geniju poljskega naroda Frideriku Chopinu.

Zadnji dan bivanja na Poljskem, 9. oktober, je pripeljal Matičarje v svetovnoznano Czenstochowo k Majki božji na Jasni gori. Marsikatero oko se je solzilo, ko je odmevalo slovensko petje v tesni čudodelni kapelici, kamor so prvokrat stopili v večjem številu Slovenci. Takoj zatem pa je bil v dvorani Gasilskega doma zadnji koncert Matice na Poljskem.

Zopet na vlak in v sredo dne 10. oktobra so izstopili Matičarji na ljubljanskem kolodvoru, toplo pozdravljeni od zastopnikov Ljubljane, pevske župe in vseh svojih prijateljev.

O umetniškem uspehu in o zmagi slovenske pesmi pa naj govore nekatere kritike:

A. K r a k o w.

«Ilustrovani Curier Codzienny» v Krakowem je najbolj razširjen poljski dnevnik, izhaja dnevno v šestih izdajah po 140.000 izvodov. Dne 5. oktobra 1928. je priobčil oceno koncerta Glasbene Matice v Krakowem s podpisom dr. Alf. Jen., ki pravi med drugim:

Na Poljskem smo pozdravljali že par jugoslovenskih zborov. Koncertirala sta tu zagrebška zbor Lisinski in Mladost ter beograjski Obilić. Zbor, katerega smo pravkar čuli, je prišel k nam najštevnejši in stoji na posebno visoki umetniški stopnji.

Že samo dejstvo, da je to mešan zbor, v katerem je navadno popolnost najteže doseči, nam veleva, da njegove odlične lastnosti tem više ocenimo. Toda te lastnosti so same po sebi izredno bogate in visoke. Celotno izvajanje je tako odlično enotno in harmonično, da se moramo naravnost čuditi. Vsako delo, resne religiozne ali vesele posvetne vsebine, je bilo podano v najfinejših niansah, ritmično izdelano do največje preciznosti, zvok celote in posameznih glasov

izredno lepe barve, gibčnost pa neobičajna. Vse to daje zboru izredno visoko umetniško vrednost. Zbor pa ima tudi to posebnost, da se izvajanje tako tesno in izvrstno družijo z umetnostjo ustvarjanja.

Večina skladb, katere smo čuli na tem koncertu, sloni na narodnih motivih, so krepkega ritma, dramskega ali liričnega izraza, pravi umetniški biseri.

Brez dvoma ima veliko zaslugo na odličnem uspehu koncerta zborov dolgoletni dirigent ravnatelj Matej Hubada, ki uživa tudi sloves izvrstnega harmonizatorja narodnih pesmi. Neobičajno suvereno obvlada svoj zbor, z visokim umetniškim umevanjem in čuvstvom podaja skladbe, ki jih izvaja, svojo pevsko družino je popolnoma prevzel s svojim duhom in zna iz nje izvabiti glasove prave, čiste lepote.

Za to izredno pogostitev s prelepo pesmijo smo iskreno hvaležni, hvaležni smo zboru, da nam je z njo tako prisrčno izpregovoril, in zagotavljamo ga, da si je osvojil srca poslušalcev. Naj mu bo hvala in slava!

«Glos Narodni» objavlja dne 5. oktobra iz peresa univerzitetnega profesorja za muzikologijo na krakovski univerzi dr. Zdislava Jachimeckega obširno kritiko pod naslovom:

«Koncert slovenskega pevskega zbora Glasbene Matice iz Ljubljane:

Prvi koncert, ki so z njim naši dragi gostje nastopili na Poljskem, je postal umetniški dogodek najvišje stopnje. Do sedaj širšim krogom naše publike neznana muzika bratskega naroda in njegove reproduksijske kvalifikacije, so se včeraj zvečer pokazale v obliki, ki jemlje pogled kakor solnce. Pevski zbor Glasbene Matice, sestavljen iz približno 80 oseb, ki že s samim svojim pojavom na estradi naredi nepozaben vtis, nas je navdušeno zanimal od začetka do konca svojega sporeda. To je najpopolnejši, najizvrstnejši mešani zbor, kar smo jih doslej slišali v Krakovu, in sploh najpopolnejši izmed velikih zborov, ki so nam poznani. Tak zbor je brez dvoma boljši glasnik muzikalnosti dotičnega ljudstva ali njihovega centra nego individualni talenti, čeprav visoke vrste. 37 let deluje zbor pod vodstvom istega dirigenta g. Mateja Hubada. Ta zbor se rekrutira iz vrst ljubljanske inteligence in je del Glasbene Matice v Ljubljani, ki ima velike zasluge za širjenje glasbene kulture in izdajo glasbenih publikacij, v organizaciji glasbenih šol in v sto in sto koncertih. Ne vem, na kakem nivoju je bil zbor početkom svoje zgodovine, ali to, kar nam je dal danes, je dokaz sijajne umetniške discipline, dokaz visokih teženj za absolutno popolnostjo.

Šele izpremenjena politična karta Evrope dovoljuje raznim vrednotam manjših slovanskih narodov, ki so jih sovražne države in dinastije z germanizatoričnimi tendencami skropulozno pokrivalo, se primerno uveljavljati. Program koncerta Glasbene Matice je imel v uvodu nekako simboličen izraz teh izpremenjenih razmer. Prva tri dela so bila izpričevalo o starodavnosti glasbene kulture slovenskega naroda, ki je že v šestnajstem stoletju dal skladatelja, katerega smatrajo za najodličnejšega sodobnika Palestrinija. Bil je to Jakob Gallus, ki se je prav za prav pisal Petelin in so ga Nemci uzurpirali kot lastnino svoje glasbene zgodovine, zabrisujoč pri tem njegovo slovansko poreklo. Te tri kompozicije so dale koncertu vzvišen uvod. Takoj po Gallusu-Petelinu se je oglasil skladatelj Anton Lajovic, ki ga današnji rod visoko ceni. Štirje njegovi zbori, ki so se peli na koncertu, prav dobro kažejo njegova umetniška stremljenja, ki gredo po črti novodobnih skladateljskih struj z uvaževanjem slovenskih narodnih posebnosti. Imenitna tehnika v pisanju za vokalno glasbo dovoljuje Lajovicu rabiti smelega disonance, ki v idealni izpeljavi zbora Glasbene Matice tako mehko zvone, da človeka v resnici navdušijo. Nekatere harmonične znake, značilne za impresionistični instrumentalni stil, je Lajovic prenesel v zborovo petje z

velikimi umetniškimi uspehi. O tem nas prepriča pazljivejša čitanje kompozicij «Lan» in «Zeleni Jurij», kateri je izdala Glasbena Matica v ciklu «Dvanajst pesmi» tega odličnega ljubljanskega skladatelja.

V nadaljnjih kompozicijah smo spoznali talente: Josipa Štolcer-Slavenskega, Emila Adamiča, Stanka Premrla, dalje Jakoba Gotovca, Antona Schwaba, Josipa Hacea, Štefana Mokranjca in končno tudi Mateja Hubada.

Kakor sem že prej naglasil, je kvaliteta izvajanja zbor Glasbene Matice stala na najvišjem nivoju. Stremljenje, da zveni ves zbor v istem tonu, idealna ubranost, dinamične nianse, ritmična natančnost, čistost intonacije, vokalna tehnika pevcev, izražanje posameznih glasov z instrumentalnimi efekti — in še cela vrsta činiteljev, ki dajejo zborovi produkciji simfonični značaj, vse to je vzrok, da so poslušalci brez razlike občudovali Glasbeno Matico in njenega dirigenta, ki nima enakega. V entuziastičnem sprejemu najmojstrskega pevskega zbor dragih gostov je donela srčna želja, slišati ljubljanski zbor v najbližji bodočnosti še enkrat, a zato naj bi bila dana prilika, ko se vrača Glasbena Matica iz Poljske v slovensko domovino.

B. Katowice.

«Ślaski Głos Poranny» v Katowicach z dne 6. oktobra prinaša sledečo oceno:

V uvodu pravi članek, da je zbor Glasbene Matice zbor Jugoslovanov-Slovencev, ki je bil na Poljskem povsod entuziastično sprejet, zbudil tudi v Katowicach veliko pozornost, posebno še zbog tega, če odgovarjajo njegova izvajanja veliki reklamni, ki jo je znal razviti za sebe.

Na gledališkem odru sta stala dva pevska zbora: Glasbena Matica in katoviški «Echo». Domačini so peli zbor, ki ga je gostom na čast zložil direktor Stoinski. Nato so bili pozdravni govori in «Echo» odide z odra.

Na oder pa pride visok, močan gospod. To je direktor državnega konservatorija in šole Glasbene Matice g. Matej Hubad. Slovenci se postavljajo v red. Trenutek tišine. Pričakujemo prvo točko programa, ali to, kar so zapeli gostje, nas spravi takoj na noge:

«Jeszcze nie zginęła...»

Čudno smo bili ginjeni in vsi smo čutili, da so nam ti pevci zelo blizu. Prijazno nas gledajo, vedo, da so nas s to pesmijo zadeli naravnost v srce! Pojejo mehko, frazirajo nekoliko drugače nego mi, ali to je naša pesem, pesem zmage, ki nas je krepila skozi leta suženjstva. Tudi oni niso bili svobodni, zato razumejo, kaj pomeni ta himna. Čutijo njeno vsebino in zmisel ter jo temu primerno navdušeno pojo. Zveza je tu. Gromoviti plosk je naša zahvala. Nato pojo svojo državno himno, ki jo publika stoji posluša, a ko je končana, se oglasi po dvorani odločen «bis».

Sedaj šele se začenja program sam. Pesmi se vrste najprej resne (kakor Gallusova «Muzika naša ljubezen», šesterglasna, «Ave Maria», osmeroglasna v dveh zborih). Potem vedno lažje... Skladatelj Lajovic je v dvorani, mora na oder, kjer je bil deležen bogate pohvale. Jako je ugajal Adamičev zbor «Mladi junak», a naravnost prelepo so donele srbske narodne — Mokranjčeve. Zdelo se je, da žubori voda. Tužna je melodija, ki prehaja na poslušalce. Pozabljamo, da smo v koncertni dvorani, kajti besedilo pesmi govori o reki Moravi, ki teče motna in krvava, noseč na svojih valovih žalost. Globoki basi grme kakor da bi voda udarjala ob velike skale.

Nato zapojó Schwabovo «Ave Maria», pesem, ki se glasi s samostanskega stolpa v pozdrav Mariji. Prelepa je! Morajo jo ponavljati.

In zopet «Čergo moja Čergice», žalostna pesmica. Čisto hrepenenje izvira iz te čudovito mehke in melidiozne pesmi. Posebno refren nam v žalosti stiska srce.

Zopet sprememba. Andelova «Igra kolo» poje o lepi Maci, ki s plesom vabi k sebi dragega. Publiki ugaja in zbor jo mora ponoviti.

Sedaj prihaja vrsta na slovenske narodne, ki jih je harmoniziral dirigent Matej Hubad. Pojo pesem «Je pa davi...»:

ginljivo otožna je in hrepeneča. Ali pa «Gor čez jezero!» Tako je lepa, da se v duši budi in raste prepričanje, da more samo bratski sorodni narod s svojo pesmijo tako delovati na naša srca. Glasovi so čisti, polni, imponirujoči, kadar done z vso silo. Morajo ponavljati to narodno pesem, pesem polno hrepenenja za rodnim domom in za materjo. Druga narodna pesem «Miška» vzbuja po svoji grotesknosti v melodiji veselost v poslušalcih. Po tej pesmi smo še bolj prepričani, da imamo pred seboj zbor, ki je v petju tako skladen kakor redkokdo, discipliniran in obdarjen z velikim darom glasbenega čuvstvanja.

Ne pozabimo kmalu tega večera, ki je kakor čarobni deh zavel po naših dušah, budeč misli o skupnem poreklu dveh plemen slovanskih... misli, ki so bile zaspale. Prisrčne niti ne bodo pač nikoli več pretrgane, obratno, okrepe se v bodočnosti.

Slava milim gostom!

C. Poznan.

«Kuryer Poznanski» je priobčil dne 7. oktobra izpod peresa Lucijana Kamienskega oceno, iz katere navajamo sledeče:

Če se ne motim, je to tretji jugoslovanski zbor, ki je prišel v goste v Poznan. Po srbskem in hrvatskem zboru, slovenski. Krog se zapira, pevsko sliko treh bratskih plemen, združenih pod žezlom Karadorđevićev, zaokroža in venča glasoviti zbor Glasbene Matice iz Ljubljane.

Kakor, da je vnaprej čutila naša publika, kaj jo čaka, je napolnila univerzitetno avlo, kakor je to le redko pri zborovskih koncertih.

In ni se varala.

Spoznali smo najboljši mešani zbor, kar jih je doslej nastopilo pri nas. Po njem smo pa tudi dobili v najelegantnejši formi pogled v jugoslovansko glasbeno delo s slovenske perspektive.

Nato govori obširneje o skladateljih in njihovih delih ter pravi: Toliko o vsebini! Toda sedaj poj, o Muza, o izvajanju!

O tem ne morem pisati drugače kakor v himni. Zbor, sestavljen iz približno 80 grl, je glasbeni instrument, montiran iz najplemenitejšega materiala, tako odlično ubran, tako čist, enakomerno intoniran in izvežban do tako idealne preciznosti, da vsi naravnost zavidamo dirigenta, ki igra na njem. Sam ne vem, koga naj bolj občudujem, ali umetnika, ki je ustvaril to mojstrsko delo ali mojstra, ki svira na njem. Na veliko srečo je tu personalna unija in vse naše občudovanje se združuje okoli osebe Mateja Hubada, častiljivega voditelja, ki kljub svojim 62 letom kipi življenja in sugestivne moči.

Ni na razpolago dovolj prostora, da bi v podrobnostih opisal vtise, ki so nepozabni ostali v mojem spominu od teh pevcev pod divnim dirigentom.

Od najčistejšega čutenja pri Gallusu do skoro orkestralnih poskusov zborovega petja mlajših skladateljev, od mitske gotske katedrale, od Gotovčeve satire o poginulem teletu pa do ljudske, a ne trivialne sentimentalnosti kakor pri Gor čez jezero, kakšno je to potovanje polno najlepših pogledov, najkрасnejših razgledov in doživljajev. Ne gre, ne morem vsega opisati. Morem samo trditi, da sem potoval s polno slastjo, čuteč se kot tisoči delec nepopisno navdušene mase Poznančanov, ploskajoče in kličeče v enomer in vsak hip «bis» tako, da sem tudi jaz zaklical in kličem še danes:

Cel koncert Glasbene Matice bis!

Č. Warszawa.

«Kuryer Warszawski» je priobčil dne 8. oktobra feljton s podpisom «bis».

Glasbena Matica je svoj cilj dosegla, srca so močneje udarjala, kri po naših žilah se je mnogo hitreje pretakala. To je napravila domača, tudi nam razumljiva slovenska pesem ne samo radi neoporečno čiste forme in lepote, s katero nam jo je pokazala Glasbena Matica.

Za neobičajno visoki nivo, na katerem stoji zbor Matice, se mora brez dvoma v znatni meri zahvaliti svojem vodstvu. Naravno, če bi manjkalo ogromne vneme, ki jo imajo člani zbora za veliko umetniško stvar, kateri služijo, če bi oni s svoje strani ne gledali tako globoko v lepoto zborovega petja, bi tudi prav nič ne pomagalo muzično velevanje, prihajajoče od zgoraj, in ne geslo discipline. Zato moram v enaki meri hvaliti vodstvo in plemenitega izvajalca.

Že prva kompozicija, ki se je epela na včerajšnjem koncertu, je vzbudila v nas višek umetniškega zanimanja za ljubljanske goste. Čudoviti madrigal velikega mojstra 16. stoletja je bil interpretiran na nenavadno dovršen način. Poedini glasovi so neobičajno sigurno soglašali, a barvitost zvoka, lahkota in ritmična preciznost so se borili za palmo prvenstva.

Vse te vrline so se v isti meri pokazale v ostalem koncertnem izvajanju. Popolnoma neodvisno od značaja petega zbora, bodisi religioznega ali posvetnega, naj li bo globoko zamišljen ali poln ljubavnega hrepenenja, brezskrbne veselosti ali lirskih vzdihov, vse je nosilo znak vsestranske kulture pevskega ansambla in njegove neomajne tehnične sigurnosti.

V krasnem medsebojnem razmerju so glasovi Matičnega zbora, začenjajoč od fundamentalnih basov, lepo in enakomerno zaokroženi. Nad njimi se dvigajo topli tenorji in zvočni alti, nad vsemi pa rasto vitki stolpiči, lahki soprani. V tej mogočni zgradbi je vse lepo harmonično. V posameznostih je odlična, v celoti pa do sijajnosti popolna.

Takega entuzijazma, kakršen je vladal včeraj v Filharmoniji, se že davno ne spominjamo in na koncu koncerta je bilo jasno vsem, da je pesem, s katero je prišla k nam na Poljsko Glasbena Matica, ogrela poljska srca.

«Rzeczpolita» v Warszavi je prinesla dne 9. oktobra sledečo oceno koncerta iz peresa Adama Wieniawskiego: Ljubljanski pevski zbor Glasbene Matice si je osvojil srca poljskega občinstva takoj pri svojem prvem nastopu v Warszavi. Nedeljski popoldanski koncert v Filharmoniji je bil za nas pravo odkritje. Odkritje je bila stopnja glasbene kulture sijajnega jugoslovanskega pevskega zbora, odkritje so pomenile skoro vse kompozicije, ki so se pele na koncertu.

V skladateljskem oziru pripada palma prvenstva genijalnemu klasiku 16. stoletja Jakobu Gallus-Carniolu (1550 do 1591). Njegova «Musica, noster amor», «Ave Maria» in «Laus et perennis gloria» so naravnost mojstrska dela večglasne zborovske literature. To tudi glede invencije same. Vse doni izredno prelepo, v popolnosti pa blizu del znamenitega Palestrinija.

Iz 16. stoletja smo bili naenkrat preneseni v drugo polovico 19. stoletja in — čemur se je čuditi — našli smo v skladatelju, ki nastopa takoj po Gallusu, v Antonu Lajovcu, mnogo istih elementov ustvarjanja, ki so nas navdušili že pri klasiku: brhkost misli, arhaizem, svežosti polna melodika in mojstrska svoboda misli, zabarvane z mило domačo, a značilno moderno noto. Pri Lajovcu imajo razen tega nekatere modulacije in harmonije mnogo samorodnega čara. To je skladatelj «velike mere». Zatem so prišle na vrsto druga za drugo kompozicije ostalih avtorjev, izvirne in narodne, vedno zanimive, sveže, nebanalne, odlično obdelane, izmenoma tužne in živahno pojoče ali tudi odkrito krepke in duhovite v domislekih. Skladatelji: Adamič, Gotovac, Slavenski, Premrl, Schwab, Mokranjac, Anđel, Hace in Hubad so nesporno vsi mojstri vsak svoje stroke; iz njihovih del, ki smo jih slišali, veje bogastvo invencije in globokega znanja.

Finesa izvajanja je visoko nad običajno mero, kakor je tudi neobičajna virtuoznost znamenitega dirigenta g. Mateja Hubada. Posebno imponirata neoporečna čistost intonacije in lepota solidno postavljenih glasov. Koncert pevskega zbora Glasbene Matice je bil v vsakem oziru prava umetniška gostija, ki nam je omogočila uživati sijajne in za nas

novе muzikalne dobrine. Imamo samo eno željo, da bi se seznanili tudi še z drugimi panogami jugoslovanskega glasbenega ustvarjanja...

«Kuryer Branny», Warszawa, ima dne 8. oktobra oceno koncerta iz peresa Zb. Domaniewskega:

Glasbena Matica je danes eden izmed najboljših zborov vsega južnega Slovanstva in jo lahko primerjamo z marsikaterim renomiranim vokalnim zborom zapadnoevropskim. Včerajšnji nastop Glasbene Matice je popolnoma potrdil mnenje, kakršno je o tem zboru že davno prišlo do nas. Kakor glasovni material, tako tudi obširne reprodukcijske mogočnosti dosežajo nepovprečno višino. Obširna dinamična gradacija in subtilna skala niansiranja sta znaka, ki svedočita tako o muzikalnosti pevcev kakor tudi o vrednosti njihovega dirigenta. Direktor Matej Hubad je brez dvoma prvovrstni zborovski dirigent in o tem pričata ne samo kvalifikacija zbora, ki stoji pod njegovim stalnim vodstvom, temveč predvsem interpretacija skladb, ki so bile izvajane na včerajšnjem koncertu.

Francosko pisani, informacijam inozemcev služeči list «Messager Polonais» je poleg drugega prinesel dne 11. oktobra pod šifro S. N. tudi oceno koncerta Glasbene Matice.

Tu čitamo med drugim:

Dobro je znana ogromna važnost narodnih pesmi pri slovanskih narodih. Zato je razumljivo, da goje pevski zbori v teh deželah na prvem mestu cvetice, ki so zrasle iz njih rodne zemlje. To delajo s čisto posebnim navdušenjem, ki močno vpliva na vsak, tudi na slovanski avditorij. To smo občutili tudi zadnje nedeljo, ko so nam — v Filharmoniji — zapeli Ljubljanci kakih 30 pesmi za zbor a capella pod vodstvom svojega odličnega vodje g. Mateja Hubada.

Ne zadošča pa označiti uspeha tega občudovanja vrednega zbora samo iz občutkov nacionalne sorodnosti. Ta uspeh se mora pripisovati impozantnim umetniškim vrednostim tega, kar smo slišali. Direktor Hubad, vodja tega zbora, dirigira od ustanovitve dalje skoro brez presledka do danes z mladeniško energijo. In on more biti ponosen na rezultate svojega dela. Za ta vzorni zbor težave sploh ne eksistirajo. Njegova intonacija je brezprimerno čista tudi v najbolj drznih harmonijah, njegova dinamika čudovito gibka in subtilna, ne da bi kadarkoli zašla v pretiravanja, ki so tako pogosta pri zborih. Z eno besedo: poslušati slovenski zbor, je bila prava umetniška naslada. Ali nismo občudovali samo izvajanja, prav tako je bil zanimiv tudi spored tega neopozabnega koncerta. Na koncertu samem je od točke do točke rastle zanimanje in občudovanje za popolno umetnost vseh izvedb kakor tudi za lepe ženske glasove, ki so neoporečno bogastvo tega predivnega zbora...

Tako kritiki o Matičnih koncertih.

* * *

Ko je sklepal odbor Glasbene Matice ljubljanske o koncertnih potovanjih svojega pevskega zbora, je imel pred seboj dva vidika: Seznaniti dva velika, visoko kulturna slovanska naroda s slovensko kulturo, predvsem s produktivno in reproduktivno glasbeno umetnostjo, pokazal je slovenske skladatelje in njihova dela, pa tudi izvajalca teh umetnin. Oboje se mu je posrečilo v sijajni meri.

Z obema koncertnima turnejama po Češkoslovaški in Poljski je hotela proslaviti Glasbena Matica tudi desetletnico našega nacionalnega osvobojenja, desetletnico svobode, ki je ta potovanja v slovanski svet omogočila. Matičnim pevcem se je posrečilo, da so s slovensko in jugoslovansko pesmijo ogreli bratska srca in še bolj zbližali brate z brati.

Božič

Poco lento

Stanko Premrl

Klavir

The musical score is written for piano and consists of eight systems. The first system is marked 'Poco lento' and 'p'. The second system has dynamics 'pp' and 'mf'. The third system has dynamics 'p' and 'p'. The fourth system has dynamics 'mf' and 'p'. The fifth system is marked 'Andantino' and has dynamics 'mf' and 'p'. The sixth system has dynamics 'p'. The seventh system has dynamics 'pp' and 'p'. The eighth system has dynamics 'pp' and 'p'. The score includes various musical notations such as treble and bass clefs, key signatures, time signatures, and dynamic markings.

• Iz „Božične suite“ za orkester

più mosso

a tempo

Poco sostenuto

First system of musical notation. The treble clef staff begins with a piano (*p*) dynamic and a forte (*sf*) dynamic. The bass clef staff also features piano (*p*) and forte (*sf*) dynamics. The tempo markings *Poco sostenuto*, *più mosso*, and *a tempo* are positioned above the staff.

più mosso

a tempo

Second system of musical notation. The treble clef staff features piano (*p*) and forte (*sf*) dynamics. The bass clef staff also features piano (*p*) and forte (*sf*) dynamics. The tempo markings *più mosso* and *a tempo* are positioned above the staff.

più mosso

Third system of musical notation. The treble clef staff features piano (*p*) and forte (*f*) dynamics. The bass clef staff also features piano (*p*) and forte (*f*) dynamics. The tempo marking *più mosso* is positioned above the staff. A fermata is present over a measure in the treble clef.

Poco lento

Fourth system of musical notation. The treble clef staff features piano (*p*) and mezzo-forte (*mf*) dynamics. The bass clef staff also features piano (*p*) and mezzo-forte (*mf*) dynamics. The tempo marking *Poco lento* is positioned above the staff.

Fifth system of musical notation. The treble clef staff features mezzo-forte (*mf*) dynamics. The bass clef staff also features mezzo-forte (*mf*) dynamics.

Sixth system of musical notation. The treble clef staff features piano (*p*) and mezzo-forte (*mf*) dynamics. The bass clef staff also features piano (*p*) and mezzo-forte (*mf*) dynamics.

Seventh system of musical notation. The treble clef staff features mezzo-forte (*mf*) and piano (*p*) dynamics. The bass clef staff also features mezzo-forte (*mf*) and piano (*p*) dynamics. A piano-piano (*pp*) dynamic is also present.

Uspavanka božjemu Detetu

M. Tomc

Mirno, gibčno *pp*

Glas

Klavir *pp*

Spanč-kaj, ne jo - či, Je - zuš - ček mi - li,

p

spanč-kaj, ne jo - či, De - te - ce Ti! Vsa - nji - ce slad - ke De - te ne -

naraščaj in pohitevaj

be - ško mir - no za - tis - - ni trud - ne o - čil!

zadrži

Spanč - kaj, ne jo - - čl. Je - zuš - ček Ti! Spanč - kaj, ne

p *Hitreje*

jo - ci, Je - - zuš - ček Ti!

p *pp*

p *en mah*

Spanč-kaj, po - za - - bi, da že ob roj - - stvu
An - gel - cev tru - ma v svet - lih vi - ša - - vah

mf *p*

mf zadržuj *p*

zve - zda tr - plje - nja Te - bi že - ri!
zves - to nad Ta - bo, De - te, be - di! Spanč-kaj, ne
Ma - mi - ca

mf *p*

pripovedovaje *zadržuj*

jo - či glej, na ob - raz - ku Tvo - jem sol - zi - ce mraz le de - ni.
zla - ta sve - ta De - vi - ca pe - sem Ti po - je: De - te - ce spil

pmirno *Hitreje*

Spanc - kaj, ne jo - či, Je - zuš - ček Ti

kot v začetku *pp* *pp*

De - te - ce spanč - kaj, sr - če - ce mo - je

p

tu - di pri Te - bi ču - ti že - li. Sr - če - ce mo - je

naraščaj in pohitevaj

dro - bno in sla - bo ve - dno naj v Te - bi, s Ta - bo ži - vit

Spanč - kaj, ne jo - - - či, Je - zuš - ček Ti!

zadržl
Spanč - kaj, ne jo - či, Je - - - zuš - ček Ti!

pp Spanč - kaj, ne jo - či, Je - zuš - ček Ti! *ppp*

Sveti Jožef pri zibeli

(Narodna)

Ludovik Žepić

Glas *Počasi* *p*

Sve - ti Jo - žek, sta - ri mo - žek,

Klavir *mf* *p*

poco rit.

le - po si - vo bra - do ima, le - po si - vo bra - do ima.

poco rit.

pp *sladko dremaje*

Zbra - do gib - lje, zno - go zi - blje mla - do de - te Je - zu - sa.

pp

mp

zbra - do gi - blje, zno - go zi - blje mla - do de - te Je - zu - sa.

p

Božična pesem

Josip Klemenčič

BARITON
ali
DVOGLASNO

Moderato

HARMONIJI
(orglje)

mp espress. *mf cresc.*

mp *mf*

Je-zik moj, sla-vo poj, hva-li De-te-ce lju-bo! Naj ča-ste,
Zdajmi-ruj, le ra-duj rev-no mo-je se sr-ce! Sve-ti mir,

poco rit. *a tempo*

poco rit.

naj sla-ve vse stva-ri ga in ne-bo.
sre-če vir bla-go-volj-ni vnjem do-be.

rit. *a tempo sost.* *rit.*

mp *mf* *più rit.*

De-te to pre-slad-ko je ne-skončni Bo-žji Sin, ki ga nam O-če sam po-šlje z rajskih vi-sočin.
Oj za-to le trd-no skle-ni, du-ša mo-ja, zdaj, da Bo-ga iz sr-ca boš lju-bi-la ve-ko-maj.

a tempo *rit.*

Mala božična suita

I. SNEŽI

Marjan Kozina

Klavir

Zelo mirno in počasi

sempre p

lahno

izrazito

rit.

pp

The score for 'I. SNEŽI' is written for piano. It begins with a tempo marking 'Zelo mirno in počasi' and a dynamic of 'sempre p'. The music is in 6/8 time and features a descending melodic line in the right hand and a more active bass line. The tempo changes to 'lahno' (slower) in the second system. The third system is marked 'izrazito' (expressive) and includes a 'rit.' (ritardando) marking. The piece concludes with a very soft 'pp' dynamic.

II. BOŽIČNI DAROVI

Veselo in živahno

f

p

f

p

p

The score for 'II. BOŽIČNI DAROVI' is written for piano. It is marked 'Veselo in živahno' (cheerful and lively). The piece starts in common time (C) with a forte 'f' dynamic. It features a rhythmic melody in the right hand and a steady bass line. The dynamic shifts to piano 'p' in the second system. The third system returns to forte 'f' and then piano 'p' again. The piece ends with a final piano 'p' dynamic.

First system of a piano score. The right hand features a complex, rhythmic melody with many beamed notes. The left hand provides a steady accompaniment of chords. The tempo marking *rall. molto* is underlined in the first measure, followed by *p a tempo*. A dynamic marking of *p* is placed above the right hand in the third measure.

Second system of the piano score. The right hand continues with its intricate melody. The left hand accompaniment remains consistent. The tempo marking *p a tempo* is underlined in the third measure, with a *rit.* marking above it. A dynamic marking of *p* is placed above the right hand in the fifth measure.

Third system of the piano score. The right hand melody continues. The left hand accompaniment changes to a more active pattern. The tempo marking *rall molto* is underlined in the first measure, followed by a dynamic marking of *f*. The tempo then changes to *sub. p* in the third measure. The system concludes with a 5/4 time signature change and a 4/4 time signature.

Fourth system of the piano score. The right hand melody continues. The left hand accompaniment features a prominent bass line. The system begins with a dynamic marking of *f* in the first measure, followed by *p* in the second measure. The system ends with a dynamic marking of *ff* in the final measure.

III. K POLNOČNICI

Svečano, počasi

First system of the section titled "III. K POLNOČNICI". The tempo is marked *Svečano, počasi*. The right hand has a simple, flowing melody. The left hand provides a steady accompaniment. The dynamic marking *mf l'zrazito* is in the first measure, and *p* is in the second measure.

Second system of the section. The right hand melody continues with a long note in the final measure. The left hand accompaniment remains steady. A dynamic marking of *p* is in the first measure.

Third system of the section. The right hand melody continues. The left hand accompaniment features a more active bass line. The system ends with a dynamic marking of *pp* in the final measure.

Tepežnica

A. M. Rostov

Demeter Žebre

Allegro $\text{♩} = 100$

Glas

Klavir

f *p* *mf*

Šip, šap, šip, šap, šip šap

p **Andantino mosso** *mf*

Šip, šap, šip, šap, šip, šap, šip, šap, zdaj je te-

Andante mosso $\text{♩} = 84$ *mf*

pě - žni dan... Re - ši se, re - ši,

f *p*

Andante molto sostenuto *p*

pa me u - te - šit Re - ši se, re - ši

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. The first system is marked 'Allegro' with a tempo of 100 beats per minute. The vocal line begins with the lyrics 'Šip, šap, šip, šap, šip šap'. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth notes and chords. The second system is marked 'Andantino mosso' and continues the vocal line with 'Šip, šap, šip, šap, šip, šap, šip, šap, zdaj je te-'. The piano part continues with similar rhythmic patterns. The third system is marked 'Andante mosso' with a tempo of 84 beats per minute. The vocal line has a triplet of notes with the lyrics 'pě - žni dan...' and 'Re - ši se, re - ši,'. The piano part includes a triplet of chords. The fourth system is marked 'Andante molto sostenuto' and features a triplet of notes with the lyrics 'pa me u - te - šit' and 'Re - ši se, re - ši'. The piano part continues with a triplet of chords. Dynamics range from piano (p) to fortissimo (f). The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 2/4.

*poco a poco accelerando***Allegro**

pa me u - te - ši! Re - ši se, re - ši pa me u - te - ši! Šip, šap,

mf šip, šap *p* **Andante** daj mi de - nar - ca kaj, *mf* Bog ti daj sve - ti raj!

f daj mi de - nar - ca kaj *mf* Bog ti daj sve - ti raj!

Allegro

f Šip, šap, šip, šap, *mf* šip, *p* šap.

MALA NOVA MVZIKA

PRILOGA K ŠT 6 NOVE MVZIKE

Božični motiv

1. Deleljak *Autm*

Jerko Gržinčič

Počasni nežno *p*

Sopran solo

Sve ta noč, le e - na zvezda go -

Orgle *p*

Jasno mf *Z naglasom - počasneje* *f*

ri; ma - ti Ma - ri - ja Je - zu - sa ro - di - la Je - zu -

počasneje

sa za nas, za nas!

Zbor

p Proseče - ljubeznivo

Le po - lo - ži ga Ma - ri - ja, vja - sli ce, vmo - je rev - no sr - če - ce,

p počasneje, skrivnostno *mf* nekoliko pogumneje

da ne bo mu mraz, le po - lo - ži ga, Ma - ri - ja, v ja - sli - ce,

v mo - je rev - no sr - če - ce, da ne bo mu mraz,

p počasni *pp*

Je - zu su mraz.

Pastirci, vstanite

Anton Jobst

Glas *p*

Pa - stir - ci vsta -

Klavir *pp* *rit.* *pp*

ni - te, kaj spi - te no - coj? Iz sanj se zdra - mi - te in čuj - te zme -

zadržl p

nojt že luč se nam sve - ti pre le - pa zne - bes, ker

mf gibčno

zadržano

pohiteti

p gibčno

mf

Je - zus pre - sve - ti je pri - šel za - res.

rit.

zadržano

pp

sf

p Mirno

Tja vBe - tle - hem gre mo brez vse - ga stra

Hitreje

zadrž. pp

pp

hu, tam De - te za - zre - mo, De - vi - ce Si - nul

mf

zadrž.

p

mf

pp počasi

ppp

Pri jaselcah

Griša

Martin Železnik

Ljubko, ne prehitro

p *mf* *f*

Glas
Je - zuš - ček v ja - sel - cah spi. Ob njem be - di ma - ti Ma - ri - ja, trud - na od

Klavir

p *mf* *f*

mf *zadržano* *pp*

po - ti, skr - bi, be - le ple - ni - ce po - vi - ja.

Božična

Breda Šček

Prisrčno

p

Glas
Sve - ta noč! Bla - že - na noč! Vse že spi, je pol - no -

Klavir

p

rit. a tempo

či. Vhlev - cu Ma - ri - ja z Je - zu - som

Počasi

pp

spa - va, spa - va. Spa - vaj - ta slad - kol

a tempo *pp*

